

[שמאל גלנץ](#)

[יפית ברק](#)

[גיתית](#)

[נורית קפלן](#)

דברי הספד / שמואל גלאנץ

צירוף מקרים אחד: בשבת האחרונה, סתם כך, בביהכ"נ, ממש לפני 4 ימים, סיפר לי עופר על ילדותו בנוה-ים ונעוריו בפ"ת. גלשנו לפוליטיקה, איך מנוה-ים הפך למי שמחזיק בעמדות שאינן מוחזקות כאופייניות למייסדי נוה-ים. כן, זה היה רק לפני 4 ימים.

צירוף מקרים שני: בשנים האחרונות עופר עסק בפעילות עלומה, כנראה צבאית ביטחונית. פעילות שנראה שהיתה כרוכה בסכנת חיים. לא יודע במה עסק אבל כמעט כל שבת כשעופר הכהן עלה לתורה הוא בירך את ברכת הגומל, ברכה אותה מברך מי שנחלץ מסכנה. הטעמים שבגינם עופר בירך הגומל נותרו עלומים.

עופר נפטר ביום הזיכרון לחללי צה"ל ומודעת האבל שהועברה ופורסמה במושב היא מטעם צבא ההגנה לישראל.

צירוף מקרים שלישי: יום העצמאות מחר יהיה יום עצמאות עצוב במושב, כך גם עם כל ההבדלים היה יום העצמאות תשכ"ט. לפני 53 שנים, בליל העצמאות, נפל בן המושב, חבר, אייזו, יצחק ברקוביץ. הוא נפל כששכב במארב ליד גשר דמיה.

עופר הגיע למושב לפני מספר שנים, השתלב במרחב החברתי והסביבתי. ניכר בדיבור שקט, בחוכמה. היה לו מה להגיד על פוליטיקה, א"י, על היסטוריה ועל מקורותינו.

כל שבת שהגיע לביכ"נ, עלה לברך אותנו בברכת כהנים, הוא עשה זאת בכוונה רבה, הדגיש כל מילה ואות.

עופר רב פעלים. ייצר במפעלו חומר ששימש להגנה מחלודה באוניות. לאחרונה דיבר על אבקה רפואית שיש לה סגולות לריפוי מקורונה ומסרטן. הביא לגבעת שנה בהמה נדירה בארץ, את הלאמה, והאתר הפך למוקד משיכה לחברים של תושבי המושב.

רב פעלים, ביצועיסט, מוכשר. כך למשל הפך תוך זמן קצר את חלקת הפלחה שלו בפתחת נחל חרובים, לגן אירועים לערב אחד.

נדמה שדבר לא הרתיע אותו ועמד בדרכו.

עופר, יחד עם נעמי, בעלי לב רחב ונדיב. עופר כגודל מימדיו, כך גם ליבו, לב גדול, שמח לעזור ולסייע. עופר כמו נעמי.

היום היכה הברק, הלם מוחלט. משום מקום, פתאום, עופר "איננו". ליבו הגדול נדם באחת! לנו לא נותר אלא לבכותו, להצטער, להתאבל ולנסות לחזק את נעמי והמשפחה.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

דברי הספד / יפית ברק

קהילת כרם מהר"ל נפרדה אמש מחבר כל כך מיוחד. חבר שמי שהיה קרוב אליו ידע שמדובר במלאך בדמות אדם.

עופר, שהגיע עם נעמי לכרם מהר"ל לפני כעשור, הגיע עם אהבה ענקית למקום, לקהילה ולאדמה. הגיע עם אנרגיות מטורפות לתרום ולעשות, והכל בצניעות, בשקט ובענווה. כל כך צנוע שאף אחד לא באמת ידע מה היה תפקידו וערכו הצבאי ואף הופתעו לראות את הלוויה שהיתה.

רבים לא הכירו אותו באמת ולכן כ"כ חשוב לי לספר לכם על עופר האדם. עופר נפטר אתמול ביום הזיכרון, ערב יום העצמאות. יום כל כך סימבולי להזכיר ולספר כי יוזם מסורת תהלוכת המשואות היה עופר. גם מסורת סיר התירסים החמים היתה יוזמה שלו. זה היה לו כל כך חשוב ובנשמתו עד כדי כך, שבשנים הראשונות קנה מכספו את הלפידים רק כדי להטמיע בנו את המסורת לכבד את היום הקשה הזה והנופלים. עופר היה זה שגילה לתושבי כרם מהר"ל את הגבעה הנידחת,

(גבעת שְׁנָה) שרבים מבני המקום אפילו לא ידעו עליה ולא ביקרו בה מעולם. עופר הכשיר את המקום, טיפח, תיחזק והפריח בה את השממה. הכל מכספו שלו.

עופר היה איש צבא ופטריוט אמיתי. רק המקורבים אליו באמת יודעים עד כמה אהב את המדינה ועד כמה היתה תרומתו הגדולה למדינה ולביטחונה. אבל עופר היה בעיקר איש של נתינה אין סופית. עופר היה קם כל בוקר לפני הזריחה כדי להספיק לתת, לעזור ולעשות מעשים טובים. את הכל עשה יחד עם נעמי כאילו היו גוף אחד בהרמוניה מושלמת.

בכל הזדמנות היו אוספים אוכל לנזקקים ולילדים במצוקה. אימצו ילדים בסיכון, עולים חדשים שעלו לארץ ללא ההורים. עופר ונעמי לקחו תחת חסותם את חיילי חוות השומר. החלום של עופר היה לעזור לכל חייל שכזה ולהוכיח לו עד כמה הוא שווה. כולם היו בניו. ארוחות חמות, אירוח בביתם, שיחות, הרצאות, לימודים, אספקת ציוד שהיה חסר רק כדי לתת להם להבין שהם אהובים ושווים.

עופר ונעמי אף אימצו משפחה משדרות שמצאו עצמם בכל פעם של הפגזות בורחים מביתם ומחפשים מקלט. עופר היה נוסע עם רכבו הממוגן ואוסף אותם לביתו. עם השנים התרחבה המשפחה וכל הילדים קראו לעופר "סבא עופר". הוא לא דאג רק למדינה ולאנשים אלא גם לבעלי החיים. בביתו בנה שטח שלם לכלבים נטושים שאותם אסף וגידל באהבה ענקית. 11 כלבים גידל עד יומו האחרון.

רק לפני שבוע אסף גור כלבים שנמצא במצב הזנחה נוראי בשטח המושב. עופר מעולם לא אמר "לא" לאיש.

להיפך... תמיד ביקש לעזור. גם כשלא ביקשו ממנו. הוא ידע תמיד מי זקוק לו. והכל בנתינת חינוך ללא שום תמורה !!!

מעולם לא דיבר רעה על איש. גם כשלא היה לו קל עם אנשים שלא הבינו את דרכו.

אתמול, מאות אנשים באו לחבק אותו בדרכו האחרונה ולהוקיר לו תודה, אהבה והערכה. זאת היתה לוויה צבאית קורעת לב שברוך השם עוד לא הכרנו כאן בכרם מהר"ל.

מרבית צמרת הסגל הצבאי הנוכחי באו לכבד אותו בדרכו האחרונה. אלופים וסגני אלופים. חיילים וקצינים. רבים הספידו אותו. וכולם אמרו את אותם הדברים המסתכמים בשלוש מילים: " מלאך בדמות אדם "

קצר הדף מלהכיל את כל הטוב שעופר עשה. אנשים שלא באמת הכירו אותו, אפילו לא יוכלו לדמיין עשירית ממעשיו. לשכנים, לחברים, למשפחה ולמדינה!!!!. איבדנו אדם, שכן, חבר בעל ערך רב. לא הערכנו אותו מספיק ולא ידענו לקבל את מה שכל כך רצה לתת.

עופר, הפכת להיות כוכב המאיר עלינו מלמעלה. כולי תקווה שתעיר את ליבנו ודרכינו, תהפוך אותנו לטובים יותר על מנת שרק נלמד ממך ונמשיך את דרכך.

דברי הספד / גיתית

עופר היה אדם דגול בנתינה ובמעשיו הגדולים, בשבילי הוא תמיד יהיה זכור במילה הטובה, בעידוד, ברגעים הקשים שהיו לי כאן במושב הוא תמיד מצא זמן לבוא לעודד להציע פתרונות, לחמם את הלב ולתת הרגשה שיש כאן חבר יקר שאיכפת לו.

לב ענק עם כל כך הרבה נתינה. אדם מיוחד שהלב מתכווץ מהמחשבה שהוא לא כאן עם חיוכו הענק שנותן לך להרגיש שהכל יהיה בסדר. הלב שבור וממאן להאמין שעופר אכן לא כאן.

דברי הספד / נורית קפלן

עופר,

בלתי אפשרי לא לפגוש אותך. בכל מקום מצאת את הזמן להיות נוכח: בבית, בשדה, במכולת בבית הכנסת.

בכל מקום השארת רושם של דיעה, מחשבה, דיבור ועשייה.

איך בדיוק הספקת להיות בכל המקומות ולעשות כל כך הרבה דברים במהלך היום???

יצא לי להכיר אותך מנקודות מבט שונות, פעם זווית כזו ופעם זווית אחרת.

מכל הזוויות בחרתי לציין כאן זווית אחת, היחס שלך לילדים, כל ילד באשר הוא מצא את הדרך לליבך, לכל ילד נתת כל כך הרבה מעצמך.

(יותר מכל העיד על כך עודד...)

כמה מנכדי אהבו מאוד לבוא אליך ואל נעמי בשבתות ובחגים בהם הגיעו להתארח.

תמיד היה שמור להם איזה ארטיק או חטיף טעים במקרר, טיול לילי בג'יפ, אפילו מאוחר במוצ"ש היית מוכן ומזומן בשעה היעודה לצאת אל תוך הלילה לראות בע"ח פעילים לאור הירח.

עבור הילדים היית דמות הרואית, גיבור ישראל, כל יכול...דמות נערצת.

נתינה זו באה לך באופן טבעי לגמרי, כך נהגת גם עם ילדים אחרים מכל קצות הקשת.

בלתי נתפס האופן בו נקטפת מן החיים, לא במלחמה, לא במבצע כזה או אחר, ככה ביום רגיל, כביכול, אלא שזה לא באמת יום רגיל - יום הזיכרון לחללי צה"ל, זה היום שנבחר עבורך...

חייל בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו.

אבידה גדולה לבני המשפחה ולנו ולכל מי שהכיר אותך.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.